

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/35/2018
Identifikačné číslo spisu: 4316010777
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4316010777.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom 12. decembra 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného J. F. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona a § 127 ods. 12 Trestného zákona o dovolaní obvineného J. F., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/89/2017, z 31. januára 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. F. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 4T/112/2016, z 16. októbra 2017 bol obvinený J. F. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona a § 127 ods. 12 Trestného, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia roku 2015 až do 01.02.2016 si bez príslušného povolenia zaobstaral na nezistenom mieste metamfetamín presne nezisteného množstva, ktorý následne prechovával ako aj predával, či dával bezodplatne v obci Kuraľany a v okolí ďalším osobám a to Y. L., J. Y., M. R., pričom takáto látka patrí v zmysle zákona č. 138/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov o omamných látkach, o psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 3T/7/2015 z 17. marca 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. marca 2015, odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Za to bol obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol na

výkon trestu zaradený do ústavy na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona uložený trest prepadnutia veci, podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložený ochranný dohľad na 2 roky a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 2To/89/2017 z 31. januára 2018 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku, a teda z dôvodu, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, rozhodnutia je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V odôvodnení dovolania obvinený namietal, že orgány činné v trestnom konaní postupovali nezákonným spôsobom pri odobratí biologických a daktyloskopických stôp z tela obvineného, nakoľko zo zápisnice o prehliadke tela mal stopy z tela obvineného zaistiť kriminalistický technik M. W., ktorý v rámci výsluchu priznal, že tieto úkony nevykonal, ale vykonali ich kriminalistickí technici A. T. a R. V. v úplne inom čase a na úplne inom mieste. Na základe takto odobratých stôp bol vypracovaný znalecký posudok KEÚ PZ pod č. PPZ-KEU-BA-2016/1633, v rámci ktorého boli porovnávané stopy zo zaistených vecných dôkazov s biologickými a daktyloskopickými stopami z tela obvineného. Uvedený znalecký posudok sa týkal nezákonných a nepoužiteľných stôp, preto je rovnako nezákonným a nepoužiteľným dôkazom v tomto trestnom konaní. Okresný súd Levice síce v odôvodnení rozsudku konštatoval, zaistené biologické a daktyloskopické stopy neboli získané v súlade so zákonom a na tieto neprihliadol. Taktiež bol nezákonnosťou postihnutý aj znalecký posudok, ktorým boli uvedené stopy skúmané. Napriek tomu okresný súd na str. 16 a 17 rozsudku poukazoval na závery znaleckého posudku. Krajský súd v Nitre argumenty obhajoby o nezákonnosti posudku reagoval s konštatovaním, že súd I. stupňa sa týmito skutočnosťami vysporiadal v odôvodnení odvolania, pričom správne poukázal na to, že dané dôkazy boli zadovážované v súlade s § 119 ods. 2 Trestného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že Okresný súd Levice konštatoval nezákonnosť biologických a daktyloskopických stôp ako aj znaleckého posudku, avšak napriek tomu prihliadal na závery znaleckého posudku pri svojom rozhodovaní. Krajský súd v Nitre sa touto skutočnosťou nielenže nezaoberal, ale ešte posúdil postup okresného súdu Levice ako súladný so zákonom. Obvinený napádal, že z odôvodnenia súdov nie je zrejmé, ako sa sudy vysporiadali s jeho obhajobou, najmä s nezákonnosťou znaleckého posudku, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu. Obhajoba tiež opakovane namietala, že trestné stíhanie obvineného je založené na výpovedi svedka M. R. z prípravného konania, ktorá bola vykonaná pod nátlakom, čo spôsobuje nezákonnosť tohto úkonu a nepoužiteľnosť zápisnice o tomto úkone v trestnom konaní. Na hlavnom pojednávaní tento svedok vypovedal, že nikdy od obvineného žiadne drogy nekupoval, ani si ich od neho nikdy nezadovážoval. Ďalej vypovedal, že v prípravnom konaní vypovedal pod stresom a bol v šoku zo zadržania, pri ktorom postupovali príslušníci PZ tvrdým spôsobom. Pri výsluchu ho na odpovede navádzali policajti, pričom tak vypovedal zo šoku a z obavy z násilia policajtov. Pri jeho druhom výsluchu na ďalší deň po zadržaní bol stále v šoku, nevedomoval si čo hovorí, nečítal zápisnicu pred jej podpisom. Nakoľko ide o človeka, ktorý nebol konfrontovaný s prostriedkami trestného práva, príslušníci PZ využili jeho strach a šok zo zadržania pri jeho výsluchu. Taktiež tento svedok nebol v prípravnom konaní poučený o následkoch krivej výpovede a krivej prisahy. Na hlavnom pojednávaní bol poučený a vypovedal pravdivo. Tvrdý postup polície potvrdil aj svedok W.. Vo vzťahu k výsluchu svedka R. v prípravnom konaní okresný súd poukazoval na výpoveď svedka C. Q., vyšetrovateľa PZ, ktorý mal potvrdiť, že na svedka R. nebol vyvíjaný nátlak a nevypovedal v zlom psychickom stave. Poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že v spojitosti s výsluchom vyšetrovateľov, resp. policajtov ako svedkov v tej istej veci, či už k obsahu, spôsobu alebo nimi vykonaných procesných úkonov vo veci, v ktorej pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní, takýto úkon nemá povahu právne relevantného procesného úkonu, a preto sa nesmie nachádzať v trestnom spise. Na základe toho má obvinený zato, že zápisnice o výpovedi svedka R. z prípravného konania sú nezákonné, pretože vypovedal pod nátlakom. Ak vznikli pochybnosti vo výpovedi svedka R. z hlavného pojednávania a z prípravného konania, tieto bolo potrebné v zmysle zásady in dubio pro reo

vyhodnotiť v prospech obvineného, k čomu však zo strany oboch súdov nedošlo. Ďalším svedkom, ktorý usvedčoval obvineného zo spáchanej trestnej činnosti bol J. Y. Ide o drogovú závislú osobu, ktorá na hlavné pojednávania prišla pod vplyvom omamných látok, pričom muselo byť dokonca hlavné pojednávanie odročené a výsluch tohto svedka vykonaný opäť. Na hlavnom pojednávaní bol svedok nervózny a gestikuloval rukami, pričom tvrdil, že sa bojí obvineného. Tento svedok preukázateľne klamal vo svojich výpovediach, pričom jeho dôveryhodnosť jeho výpovede znižuje skutočnosť, že bol v minulosti odsúdený za drogovú trestnú činnosť ako aj pre krivú výpoveď. Obhajoba taktiež namietala svedkyňu Y. L., ktorá vydala príslušníkom PZ drogy, ktoré mala mať od obvineného. Napriek tomu, táto svedkyňa nie je do dnešného dňa trestne stíhaná. Z toho vyplýva, že táto svedkyňa spolupracovala s políciou, na základe čoho nie je trestne stíhaná. Jej tvrdenia boli plné pochybností, pričom jej tvrdenia neboli nijako preverené, naopak boli vyvrátené viacerými svedkami, preto ani túto svedkyňu nemožno považovať za vierohodnú. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného J. F., zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/89/2017 z 31. januára 2018, ako aj rozsudok Okresného súdu Levice, sp. zn. 4T/112/2016 z 16. októbra 2017 a prikázal Okresnému súdu Levice, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že je toho názoru, že právo na obhajobu u obvineného nebolo žiadnym spôsobom porušené, pretože tento mal obhajcu počas celého prípravného konania od momentu vznesenia obvinenia. Súd prvého stupňa sa s nezákonnosťou biologických a daktyloskopických stôp vysporiadal. Taktiež má za to, že obvinenému sa za vinu kládla distribúcia omamných látok, preto je irelevantné, či boli na jeho tele nájdené takéto zakázané látky. Pokiaľ ide o výpoveď svedka R., táto bola urobená za prítomnosti obhajkyne, teda zákonným a kontradiktórnym spôsobom. Pokiaľ ide o námietky ostatných svedkov, je logické, že omamné látky si zadovažujú osoby závislé od týchto látok a tieto užívajú. S poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného J. F. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol Najvyšší súd Slovenskej republiky oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomocí vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Trestného poriadku) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit' a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný

podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

Dovolací súd poznamenáva, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. č. 36110/03 z 2.2.2010, Emen p. Turecku, rozs. č. 25585/02 z 26.1.2010, Van Mechelen a ďalší p. Holansku, Visser p. Holandsku, rozs. č. 26668/95 zo 14.2.2002, Al - Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozs. č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15.12.2011 a ďalšie).

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumu odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania, pretože dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu (čo do dôvodov okruhu napadnutelných rozhodnutí, oprávnených osôb atď.) aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravídla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno

dovolania aplikovať iba v prípadoch ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

K námietke obvineného, že boli nezákonne získané biologické a daktyloskopické stopy z tela obvineného a tým bol postihnutý aj posudok KEU PZ Bratislava, najvyšší súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku Okresného súdu Levice, v ktorom okresný súd vysvetlil, „že vecné dôkazy - biologické stopy ako DNA, moč obvineného a daktyloskopické stopy neboli získané v súlade so zákonom a preto na tieto dôkazy neprihliadol. Nezákonnosťou bol postihnutý aj znalecký posudok, ktorým boli vecné dôkazy skúmané" (strana 18). Z uvedeného vyplýva, že už okresný súd vyhodnotil námietky obhajoby ako opodstatnené a neprihliadol na uvedené nezákonné dôkazy. Preto nie je možné akceptovať námietku obvineného, že okresný súd založil rozhodnutie o vine na nezákonných dôkazoch. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, tento ustálil vinu obvineného na základe svedeckých výpovedí a nie na základe výsledkov znaleckého posudku KEU PZ. Pokiaľ ide o vyjadrenie Krajského súdu v Nitre, najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Pokiaľ prvostupňový súd neprihliadol na vecné dôkazy pretože boli nezákonné, bolo by nadbytočné, aby krajský súd konštatoval ich nezákonnosť opätovne. Pokiaľ v odôvodnení svojho uznesenia konštatoval, že dané dôkazy boli zadovážované v súlade s § 119 ods. 2 Trestného poriadku, išlo o dôkazy, ktoré preukazovali vinu obvineného, čo aj vysvetlil v nasledujúcom odôvodnení rozhodnutia.

Čo sa týka námietky obvineného, kde spochybňuje výpoveď svedkov R. a W. v prípravnom konaní, že boli urobené pod nátlakom polície, tu najvyšší súd opäť poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu (strana 16), ktorý uviedol, že v prípravnom konaní boli obaja svedkovia vypočúvaní po riadnom a zákonom poučení za prítomnosti obhajkyne obvineného, ktorá by namietala postup polície pokiaľ by nebol v súlade so zákonom. Nemožno akceptovať ani námietku obvineného, že svedok R. bol dva dni v šoku zo zadržania. Pokiaľ obhajca poukazuje na zákrok polície pri zadržaní, dovolací súd nie je oprávnený posudzovať primeranosť zákroku polície, avšak je úplne bežnou praxou, že pri zadržaní osoby sa využívajú donucovacie prostriedky v závislosti od situácie. Taktiež bol svedok R. na hlavnom pojednávaní vyzvaný na odstránenie rozporov v jeho výpovedi z hlavného pojednávania a výpovede z prípravného konania. Prvostupňový súd postupoval správne, keď odstránil rozpory vo výpovediach svedka a to, ku ktorej výpovedi sa priklonil ako k pravdivej, nie je dovolací súd oprávnený posudzovať.

Pokiaľ ide o výpoveď vyšetrovateľa Q., ktorou súd zisťoval, či bol na svedka R. vyvíjaný nátlak zo strany polície, tu najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že v prípade námietky o neprimeranom nátlaku na svedka, čo by malo za následok nezákonnosť tejto výpovede, správne pristúpil okresný súd na odstránenie tohto rozporu k výsluchu vyšetrovateľa Q.. Táto výpoveď svedka - vyšetrovateľa nebola k obsahu úkonu, ale na objasnenie priebehu úkonu. Taktiež je potrebné poukázať na skutočnosť, že táto výpoveď neslúžila ako podklad na vyslovenie viny obvineného. Na základe uvedeného nemožno súhlasiť s námietkou obvineného, že výsluch vyšetrovateľa bol nezákonný.

Čo sa týka námietky obvineného k vierohodnosti svedkov Y. a L., tu najvyšší súd dôvodí, že nie je oprávnený posudzovať vierohodnosť jednotlivých svedkov, ktorí vystupovali v rámci trestného konania, nakoľko ťažisko dokazovania prebieha na súde prvého stupňa a táto námietka spadá do hodnotenia dôkazov, čo najvyšší súd nemôže prehodnocovať ani spochybňovať. Najvyšší súd nezhliadol na nezákonnosť pri vykonávaní týchto výsluchov, preto ani táto námietka obvineného nie je relevantná.

Čo sa týka ostatných námietok obvineného, najvyšší súd v nich nezhliadol dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku tak, ako ho uviedol obvinený vo svojom dovolaní. Z obsahu dovolania vyplynulo, že pri tomto dovolacom dôvode obvinený namieta nezákonnosť dôkazov tak, ako

to namietal aj pri dovolacom dôvode v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku a z toho teda vyplýva, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nebol naplnený.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. F. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.